

" Ostatecznie uniformizm wojskowy doprowadza , czy się tego chce ,
czy nie , do całkowitej ztratny osobowości ".

R. Nagatsuka

ceną 30 zł

REWERS.

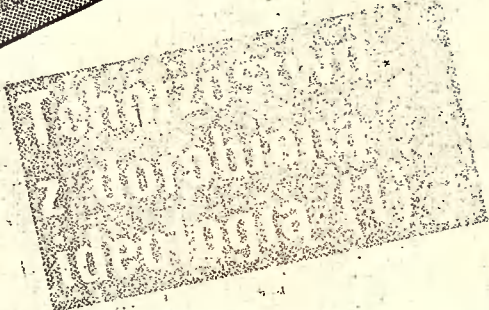
[nr 3]

FISMO RUCHU "WOLNOŚĆ I POKÓJ " - Kołobrzeg , Koszalin . . .

Udome służby więzowej uzasa-
 lnijaja więźniemi etycznym i typu
 nie zabijał, nie krzywdził. bądź dobry,
 co jest zupełną urogią na świecie. Nie ps-
 slynosci politycznej na świecie. Nie ps-
 przytyli li wojny światowej. Nie ps-
 miejąc na szczęście, niebaśkoczek
 blondynów, którzy z narobiłi ma-
 sach „Gott mit uns“ mordowali ma-
 ry... Jeśli wyznają zasady — bądź
 dobrzy — to powinni również znaczyć
 — bądź debym Polakiem, bądź do-
 bym obywatelam, a więc braci Ojczy-
 zny, narazalnobno jej granic

A walcze sobie, walcze — Do-
 myślałem. Często to spełnia dacie-
 tych na pasku chłopców, prowadzi-
 tyler „Solidarności“ - Urzęda w mies-
 rzuć kłosa „radym“ - Udało w mies-
 tle samó nielonskwenci, co w ich
 wypowiedział.

współczesnej dobie taki pacyzm jest
 obywatelnym i subiektywnym wro-
 giem pokoju i dlatego należy go zwal-
 czać.

"Wp" daty w efekcie do jedno-
 stronnego opóźnienia i roz-
 nastonowitrajdu — stron Układu
 Warszawskiego. To zachia jest wal-
 ka o pokój, lecz zachia jest wal-
 ką o pokój, który się miazę zmiana powo-
 jennego układu terytorialnego i
 politycznego w Europie.

MARYLA WRONOWSKA

● Dnia 06.02.88r. w jednym z warszawskich kościołów odbyło się ogólnopolskie spotkanie uczestników Ruchu "Wolność i Pokój". Przybyłych powitał proboszcz parafii. Następnie wysłuchano wykładów p. Haliny Bortnowskiej, p. J. J. Lipskiego i Jacka Szymanderskiego, po czym odbyła się wspólna dyskusja na temat stanowiska Ruchu wobec propozycji służby zastępczej. Poniżej zamieszczamy tekst w/w stanowiska.

Ideą przewodnią jest uzyskanie takiej regulacji prawnej, która spowoduje możliwie największe zbliżenie warunków odbywania służby zastępczej do warunków normalnego cywilnego stosunku pracy określonego w prawie pracy.

Ze względu na brak uregulowania problemu odmawiających służby wojskowej ze względu na sprzeciw sumienia, proponujemy dokonanie przez Sejm nowelizacji ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL a w szczególności działu V, a także nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zastępczej służby poborowych i innych przepisów wykonawczych.

● I. Osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi obrony mają prawo do odbywania zastępczej służby poborowych

- prawo do zastępczej służby poborowych nabywa się po złożeniu słownego oświadczenia przed organami administracyjnymi powołanymi do rejestracji przedpoborowych, przy prowadzeniu poboru lub innymi organami wojskowymi.

- oświadczenie o korzystaniu z prawa odbywania zastępczej służby poborowych nie wymaga uzasadnienia i może być złożone w każdym czasie, również po otrzymaniu karty powołania.

● II. Skierowanie do odbywania zastępczej służby poborowych wydaje organ administracji państwowej z uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych i miejsca zamieszkania poborowego.

- skierowanie do odbywania zastępczej służby poborowych ma charakter decyzji administracyjnej i tryb jej wydania regulują przepisy znowelizowanej ustawy oraz kodeks postępowania administracyjnego.

- decyzja w sprawie odbywania zastępczej służby poborowych może być zaskarżona do sądu administracyjnego z powodu jej niezgodności z prawem.

● III. Zastępcza służba poborowych polega na zatrudnieniu poborowego w zakładach opieki społecznej, służby zdrowia, ochrony środowiska, oświaty i w placówkach użyteczności publicznej zgodnie z kwalifikacjami poborowego.

- w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach poborowy może być zatrudniony w innym niż posiadany zawodzie po wyrażeniu przez niego zgody. W sprawach zatrudnienia poborowych w ramach zastępczej służby poborowych mają zastosowanie przepisy kodeksu pracy. Umowa o zatrudnienie poborowego ma charakter umowy o pracę, na czas oznaczony w wymiarze trwania zastępczej służby poborowych.

● IV. Nadzór nad wykonywaniem zastępczej służby poborowych sprawuje minister pracy, płac i spraw socjalnych.

● V. Poborowym odbywającym zastępczą służbę poborowych przysługują prawa do :

- wynagrodzenia nie mniejszego od ustalonego urzędowo najmniejszego wynagrodzenia za pracę w kraju,
- urlopu wypoczynkowego,
- dni ustawowo wolnych od pracy,
- bezpłatnego ubezpieczenia społecznego i świadczeń socjalnych w tym również świadczeń dla członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu / w szczególności świadczeń w wysokości nie mniejszej od ustalonego urzędowo minimum socjalnego /,
- swobodnego poruszania się po kraju,
- uzupełniania wykształcenia,
- zrzeszania się w związki zawodowe,
- bezpiecznych i higienicznych warunków pracy,
- innych uprawnień przewidzianych w przepisach szczególnych

c.d. str. 6

• W deklaracji ideowej Ruchu "Wolność i Pokój" czytamy m.in. : "Ruch "WiP" uważa za podstawowy środek walki ze złem, walkę bez przemocy."

Czym jest walka bez przemocy?

Wydaje mi się, że odpowiedź na to pytanie można znaleźć w postulatach Gandhiego, które spróbuję przedstawić w poniższym opracowaniu.

Idea walki bez gwałtu nie była w tradycji hinduskiej czymś nowym. Jednak dopiero Gandhi uczynił z niej formę walki masowej - "ekwiwalent wojny nie budzący moralnego sprzeciwu". Dążył do tego, aby walka bez przemocy była jedyną formą walki prowadzonej bez uczuć nienawistnych do przeciwnika i aby udział w niej był dobrowolny.

Do metod składających się na walkę bez gwałtu Gandhi zaliczał : masowe niewykonywanie określonych zarządzeń, demonstracje, strajki, wiece, manifestacje, bojkot wyborów, szkół państwowych, porzucanie stanowisk państwowych, niepłacenie podatków itp. Za środki pomocnicze, czy też może poprzedzające samą walkę środki perswazji, uważał listy, petycje i rozmowy.

Zgodnie z tradycją indyjską, Gandhi nierzadko uciekał się do głodówki, jako szczególnej metody walki bez przemocy.

Wszystkie te metody walki bez gwałtu określane są ogólnie jako "wierność prawdzie", "odmowa współpracy" albo "cywilne nieposłuszeństwo". Gandhi szczególne znaczenie przypisywał zasadzie ahimsy - zakazowi zabijania i zadawania cierpienia cielesnych.

W stosunkach do ludzi oznacza to obronę i walkę bez użycia przemocy.

Gandhi pragnął wyeliminować z psychiki ludzkiej uczucia zemsty, odwetu, złości, nieżyczliwości i nienawiści - leżące u źródeł walki.

Zasadę ahimsy pojmował bez odstępstw dla tzw. okoliczności wyjątkowych.

Twierdził, że ludzie zbyt łatwo uznają sytuację, w której się znajdują za wyjątkową i tym usprawiedliwiają użycie gwałtu.

Ogólnikowość zasad etycznych Gandhiego niekiedy utrudniała jednocześnie rozwiązywanie problemów szczegółowych. Zapytany kiedyś, co powinien

uczynić syn, gdy na jego ojca rzuca się szalenięc z siekierą, odpowiedział, że syn powinien ojca bronić, choćby w tej obronie przyszło mu zabić napastnika. W tym wypadku wierny był ideał obrony. Dodawał jednak, że lepiej byłoby złożyć w ofierze własne życie, w imię przestrzegania zasady niezadawania gwałtu, niż zadać komuś śmierć, opierając się na zasadzie obrony.

Błędne jest jednak dość rozpowszechnione przekonanie, jakoby Gandhi wyznawał ideę nieprzeciwstawiania się złu. Przeciwnie, domagał się nie-ustępliwej walki ze złem. Zachęcał rodaków do walki z kolonizatorami brytyjskimi, Murzynom afrykańskim radził, aby czynnie przeciwstawiali się dyskryminacji rasowej, wyznawców hinduizmu namawiał, aby nie poddawali się biernie prześladowaniom ze strony ludności muzułmańskiej.

Gandhi pisał :

" Uciec przed niebezpieczeństwem, zamiast stawić mu czoła, jest to zaprzeczenie wiary w człowieka, w Boga, we własną osobę."

Walkę ze złem uważał za obowiązek moralny.

Nakazywał walkę ze złem, rozumiejąc przez nie błędy ludzkie, ale nie walkę z ludźmi. Za przeciwnika uznawał człowieka, grupę ludzką, naród dopyty, dopóki przeciwnik ten zagrażał wartościom, których bronił.

Dbał o to, aby nie upokorzyć przeciwnika. Mówił prawdę o jego postępowaniu, jednak w "sposób grzeczny i delikatny", zjednywał go cierpliwością i perswazją. Celem wszelkiej działalności politycznej powinno być nie złamanie oponenta przemocą, gdyż rodzi to chęć odwetu, lecz likwidacja antagonizmu przez zjednanie sobie przeciwnika.

opracował A. Tokarski

pułto

"Zdechłbym ze śmiechu na widok
człowieka który sądzi innego człowieka
gdyby nie budził we mnie litości"

Flaubert

Fundamenty naszych schludnych domów tkwią w gównie. Nasz spokój, tzw. społeczny, bezpieczeństwo codziennych działań spoczywa na kilku tysiącach strażniczych wież. One są gwarancją, opoką, cokołem niczym mityczne wieloryby dla matki Ziemi w czasach gdy była jeszcze płaska i nieruchoma.

Enklawy otoczone wysokim murem, enklawy wstydliwie usunięte na peryferie miast. Jeśli je czasem dostrzegamy kwitujemy odkrycie jednym słowem - więzienie. To słowo niesie w sobie taki ładunek lęku, że wolimy nie zastanawiać się nad nim, nie dociekać. Dreszcz poparty pewnością, że to nie dla nas, że to ciemna strona księżycy, której nie dotkniemy nigdy. Może.

Los ludzi stłoczonych wśród kolczastego drutu jest nam obojętny. No, może wywołuje odruchy wygodnego chrześcijańskiego miłosierdzia. Pewien rodzaj komfortowej litości. Najczęściej jednak tkwimy w uporczywym przekonaniu, że uwięzionych spotkał zasłużony los. Sny mamy spokojne.

Słowa klucze: to złodziej, to bandyci, to przestępcy, zbrodniarze. Trzeba ich było izolować, usunąć ze społeczeństwa. My dbamy o czystość. Łoskot więziennej bramy brzmi jak szum wody do umycia rąk. Reszta to sprawa dla powołanych - Centralny Zarząd Zakładów Karnych, więzienne naczelstwó, szeregowi klawisz, tresowane psy i oddziały wypasionych szczerów.

Ale to nieprawda. Nasza odpowiedzialność za to, co dzieje się za murami jest niezbywalna. Nie możemy odwrócić się od tego co warunkuje naszą społeczną egzystencję. W końcu to my, my jako społeczeństwo skazujemy mężczyzn i kobiety na rok, dziesięć czy dwadzieścia pięć lat i warunki, w jakich przebywają, powinny nas interesować na równi z faktem skazania.

Nikt nie zaprzeczy, że pobyt za murami ma spełniać określone cele poza zemstą. Ale nie spełnia. W obecnej sytuacji nie ma mowy o jakiegokolwiek resocjalizacji / ekstra słowo - mające ułatwić akceptację faktu zemsty /.

Zamknięci ludzie, więźniowie, albo, żeby posłużyć się cynicznym eufemizmem - skazani są poddani jedynie izolacji mającej im wykazać, że są ludźmi niższej kategorii, tylko przestępcami, jedynie przestępcami i przestępcami na zawsze. Prawo w tym niewielkim, a napuszonym kraju, posiada tę przedziwną właściwość, że jeżeli już kogoś dotknie, to odziera go z całego człowieczeństwa, pozostawiając jedynie pewien zespół cech precyzyjnie określonych w tym czy innym artykule kodeksu karnego.

Skuteczność systemu resocjalizacji jest mniej więcej równa skuteczności stryczka, tyle tylko, że stryczek rozwiązuje problem ostatecznie, a kryminał czasowo.

System więzienny jest nieludzki. Wszystkie pierdoły o wychowaniu i pomocy są tyle warte, ile papier, na którym się je drukuje. Instytucja rozżarzonego żelaza piętnującego ciało złoczyńcy przetrwała do dzisiaj. Żrezygnowano jedynie z części barbarzyńskich rekwizytów.

Człowiek znajdujący się za murem bardzo szybko orientuje się, że nie może oczekiwać niczego poza hańbą stroju, ogolonej głowy i hańbą zniewolenia.

Nie może oczekiwać niczego od świata, który go odrzucił.

Tworzy więc własny, oparty na brutalnych, bezwzględnych prawach. Pełen okrucieństwa i barbarzyństwa, świat, w którym rządzą silni, a słabi spychani są do roli niewolników.

Nie ma innej możliwości, skoro nie ma innych wzorów.

A. STASIUK

/przedruk za "Acappella" nr 7 /

AMNESTY INTERNATIONAL

Działalność Amnesty International opiera się o Powszechną Deklarację Praw Człowieka Narodów Zjednoczonych.

Amnesty International utrzymuje oficjalne stosunki z Radą Ekonomiczno-Społeczną ONZ, UNESCO, Radą Europejską, Organizacją Jedności Afrykańskiej, Organizacją Państw Afrykańskich.

Z okazji 30 rocznicy proklamowania Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka Amnesty International została odznaczona nagrodą Praw Człowieka ONZ za "wybitne osiągnięcia na polu obrony praw człowieka".

W 1977 roku AI została przyznana Pokojowa Nagroda Nobla za "wkład w umacnianie podstaw wolności, sprawiedliwości a tym samym pokoju na całym świecie".

Amnesty International jest niezależnym ruchem o światowym zasięgu. Odgrywa on szczególną rolę w międzynarodowej obronie praw człowieka. Jego działalność skupia się wyłącznie na więźniach:

- Ruch walczy o uwolnienie więźniów sumienia. Ludzi więzionych w dowolnym miejscu z powodu przekonań, koloru skóry, płci, pochodzenia, języka czy religii, nie stosujących przemocy ani nie opowiadających się za jej użyciem.
- Walczy o uczciwe i szybkie procesy dla wszystkich więźniów politycznych oraz tych, którzy zostali aresztowani bez postawienia w stan oskarżenia czy przewodu sądowego.
- Przeciwstawia się karze śmierci i torturom oraz innym formom okrutnego, nieludzkiego, poniżającego traktowania czy karamia wszystkich więźniów niezależnie od powodu ich uwięzienia.

Amnesty International posiada aktywnych członków na całym świecie. Ma ona ponad 500000 członków, subskrybentów i osób popierających w ponad 150 krajach.

Ruch otwarty jest dla każdego, kto popiera jego cele. Członkowie rekrutują się z różnych dziedzin życia, reprezentują szeroki wachlarz poglądów i zachęcani są możliwie najpełniejszego udziału w różnych działaniach Amnesty International.

AI wydaje wiele pism, broszur i książek dotyczących więźniów politycznych, wiarygodne raporty na temat tortur i egzekucji, informacje o naruszaniu praw człowieka, obejmujące cały świat m.in.:

- Amnesty International Newsletter,
- Amnesty International Report,

Chcąc uzyskać szczegółowe informacje dotyczące działalności AI lub zaprenumerować jej wydawnictwa należy pisać na adres:

Amnesty International Publications
1 Easton Street, LONDON WC1X8DJ United Kingdom.

• VI. Odbywający zastępczą służbę poborowych nie podlegają skoszarowaniu, nie noszą munduru oraz żadnych oznak zastępczej służby poborowych.
- nie są zobowiązani do składania przysięgi lub ślubowania,
- nie są powoływani na ćwiczenia rezerwy oraz nie podlegają szkoleniu wojskowemu i politycznemu.

VII. Okres odbywania zastępczej służby poborowych jest równorzędny z okresem zatrudnienia, w szczególności wlicza się ten okres do stażu pracy.

• VIII. Spory wynikłe na tle wykonywania zastępczej służby poborowych rozstrzygają sądy pracy w trybie przewidzianym dla rozstrzygania sporów stosunku pracy.

• IX. Czas trwania zastępczej służby poborowych nie może przekraczać dwukrotnego czasu trwania zasadniczej służby wojskowej o ile czas trwania tej służby ulegnie istotnemu skróceniu,

- czas trwania zastępczej służby poborowych nie może w żadnym przypadku być dłuższy niż 24-36 m-cy.

• X. Przepisy o zastępczej służbie poborowych dotyczą również studentów i absolwentów szkół wyższych.

- do studentów i absolwentów szkół wyższych stosuje się przepisy regulujące ce szkolenie wojskowe tych osób ze zmianami wynikającymi z odrębnego uregulowania szkolenia wojskowego studentów i absolwentów,

- stanowisko to nie jest zamknięte.

Zwracamy się do wszystkich zainteresowanych o konsultacje w tej sprawie.

Ruch " Wolność i Pokój " .

---

informacje

— 01.02.88r. odbyła się rozprawa rewizyjna MARKA CZACHORA. Izba Wojskowa Sądu Najwyższego uchyliła wyrok i skierowała sprawę do ponownego rozpatrzenia przez sąd I instancji.

— Dnia 10.02.88r. przed sądem Marynarki Wojennej w Gdyni stanął KRZYSZTOF GOTOWI-CKI. Wyrok - taki, jakiego domagał się prokurator : 3 lata pozbawienia wolności.

— Dnia 08.02.88r. odbyła się w Bydgoszczy manifestacja o uwolnienie SŁAWKA DUTKIEWICZA i innych więźniów sumienia. Na dwóch daszkach /m.in. Domu Towarowego/ o godz. 14.15 rozwieszono transparenty : "Armia do cywila" "Uwolnić Sławka Dutkiewicza", "Ruch Wolność i Pokój - Kraków". Następnie uformował się ok. 200 osobowy pochód, który z jednym z transparentów udał się pod KW PZPR. Trzej uczestnicy "WiP" : Krzysztof Galiński, R. Huget, D. Rupiński udali się na rozmowę do Sekretarza Biura Skarg przy KW PZPR. W trakcie rozmowy zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy SB. Poza nimi na ulicy zatrzymani zostali : M. Sławomorska, R. Młynarczyk, P. Więckowski, E. Piwowarska, M. Klepacz /z Krakowa/, M. Jankowska, A. Boryśkowski /z Gorzowa/, B. Sawicki /ze Szczecina/, W. Hetman, J. Zabrocki /z Bydgoszczy/. Akcja trwała 1 godz. 15 min.

/ wszystkie inf. za " Co było "nr. 10 /

— CEZARY ŁAZARKIEWICZ 1.22 / Darłowo woj. śląskie / - uczeń Liceum Medycznego w listopadzie ub. roku zadeklarował na piśmie chęć odbycia zastępczej służby poborowych w Z.O.Z.
16.02.88r. odesłał do MON książeczkę wojskową wraz z listem wyjaśniającym.
/ inf. własna /

W niedzielę 21.02.88r. o godz. 12.00 w odbyła się akcja hapeningowa zorganizowana przez gdański "WiP".

Odbył się pogrzeb ostatniego ziówionego w Bałtyku węgorza.

Rozdawano puszki by ludzie je otworzyli i wypuścili ryby. Na transparentach widniały napisy :
" Precz z Centralą Rybną "
" Chodźcie z nami - dzisiaj węgorz "

Interwenująca milicja próbowała zatrzymać przebranego za węgorza / maska przeciwgazowa, pletwy, sieci /Klaudiusza Wesółka, który jednak stanowczo odmówił wejścia

do radiowozu. Zebrany tłum skandował : " nie damy węgorza ".
Akcja zakończyła się z powodu śmiertelnego zejścia " ostatniego węgorza " który zdechł na oczach wszystkich zebranych .
Ludzie rozeszli się pogrążeni w żałobie.

• inf. wt. •

J. WALISZEWSKI NA WOLNOŚCI

Na kilka dni przed wyznaczonym na 5 lutego procesem JAROSŁAWA WALISZEWSKIEGO prokuratura wycofała z sądu akt oskarżenia przeciw niemu.

Matępnie po raz kolejny zmieniono mu kategorię zdrowia / z A3 na B6 - czasowa niezdolność do służby wojskowej przez okres 6 miesięcy i zwolniono z jednostki OC w Jarominie, gdzie głodował od 12 stycznia.

/ inf. za "Dezterter" nr 11/57 /

TOWARZYSTWO ABOLICYJNE

43-osobowa grupa inicjatywna / w jej skład wchodzi m.in. Wanda Chotomska, Lech Palandysz, Alicja Grześkowiak, Wojciech Jankowski, Stefan

Kieniewicz, Marcin Krol, Władysław Kunicki-Goldfinger, o. Jacek Salij / złożyła 5 lutego w Urzędzie Dzielnicowym Warszawa-Śródmieście wniosek o rejestrację Społecznego Stowarzyszenia Na Rzecz Zniesienia Kary Śmierci. Zamierza ono propagować w społeczeństwie idee zniesienia tej kary, występować do Rady Państwa z apelami o łaskę dla skazanych, prowadzić badania naukowe nad problematyką związaną z karą śmierci. W deklaracji programowej Stowarzyszenia czytamy m.in., że kara śmierci "... narusza prawo każdego człowieka do życia /.../ jest karą niehumanitarną i brutalizującą naturę człowieka /.../ nie pełni funkcji odstraszającej w stopniu większym niż kara pozbawienia wolności, jest karą o nieodwracalnym charakterze, czego nie można pogodzić z możliwością błędnego wyroku".

/ inf. za "Dezterter" nr 11/57 /

" /.../ Gdybym został skazany na karę więzienia, zostaną pozbawiony wolności zewnętrznej, ale zachowam wolność wewnętrzną i świadomość tego, że postępuję zgodnie ze swoim sumieniem i wartościami moralnymi, od których nie odstąpię - pisze w liście do "ON z grudnia ub.r. 21-letni PIOTR ABRAMCZYK z woj. ostrołęckiego. W roku 1986 był on więziony / art. "solidarnościowy" - 282a§1 + zarzut pobicia milicjanta /, zwolniony w wyniku amnestii, w kwietniu 1987 odesłał kartkę powołania do OC, a następnie kilkakrotnie zwracał się do "KU w Gdyni o przydział do służby zastępczej.

/ inf. za "Dezterter" nr 11/57 /

WSZYSTKO ZALEŻY OD PRZYPADKU. KOGO POSADZA, TEN SIEDZI,
A KOGO NIE POSADZA, TEN CHODZI NA WOLNOŚCI, OT WSZYSTKO.
A. Czechow

WIEZIENI " ZA WOJSKO "

1. Sławomir Dutkiewicz - wyrok 27 mies.
głoduje od 12.11.87r.
2. Jacek Borcz - wyrok 3 lata,
3. Piotr Bednarz - wyrok 3 lata,
4. Krzysztof Gotowicki - wyrok 3 lata,
5. Piotr Różycki - wyrok 2,5 roku,
6. Kazimierz Sokołowski - wyrok 2,5 roku
7. Wojciech Woźniak - wyrok 27 miesięcy,
8. Oskar Kasperek - wyrok 2 lata,
9. Leszek Klepacki - wyrok 1,5 roku,
10. Piotr Zdrzynecki - wyrok 1,5 roku,
11. Mariusz Bajda - aresztowany,
12. Jan Ryl - aresztowany,

POMOŻ IM. MOŻESZ TO ZROBIĆ
WYSYŁAJĄC DO NON KSIĄŻECZKI
WOJSKOWA LUB LIST, DOMAGA-
JĄC SIĘ NATYCZMIASŁOWEGO
ICH UWOLNIENIA.

PRZEDSTAWICIELE RUCHU "WOLNOŚĆ I POKÓJ"

- Gdańsk - Wojtek Jankowski, Sopot
ul. Świerczewskiego 10/2
- Koźobrzeg - Artur Tokarski
ul. Grochowska 4a/16
tel. 261-31
- Jacek Zbigniew Dach
ul. Pstrzowskiego 32/4
- Szczecin - Bartek Sawicki
ul. Boryny 38/19
- Warszawa - Jarosław Dubiel
ul. Sowia 2/11
- Roland Kruk
ul. Raabego 6/2
- Wrocław - Jerzy Żurko ul. Sielska 19
- Poznań - Barbara Hrybacz V rok fil.
klas. ul. Zwierzyniecka pok. 728
- Zamość - Marek Redka ul. Listopadowa 11
- Ursus - Mariusz Ambroziak ul. Gen.
Weszkiewicza 19
- Toruń - Piotr Niedlich
ul. Grudziądzka 60 m7
- Łódź - Krzysztof Skiba
ul. Lumumby 18/20
- Radom - Krzysztof Hernik, Wólka
Lesiowska 35
- Opole - Joachim Pawliczek ul. Akacjowa
13a/3, 47-330 Zdzeszowice.

SPROSTOWANIE : w drugim n-rze
"Rwersu" przez pomyłkę nie
podaliśmy adresu przedstawicie-
la Ruchu "WIP" w Szczecinie,
Przepraszamy.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY za nr 3
ARTUR TOKARSKI - Koźobrzeg
ul. Grochowska 4a/16
tel. 261-31

druk : Wydawnictwo DEZERTER, Warszawa